



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-N.4131.57.14.2015.SP1



Wrocław, dnia 03 sierpnia 2015 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 6 we fragmencie „*po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego*” uchwały Rady Gminy Krośnice Nr VI/38/2015 z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie utworzenia Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przystań”, a także § 1 ust. 1–4, § 7 ust. 12 we fragmencie „*prowadzenie działalności w zakresie wypożyczalni sprzętu sportowego i rekreacyjnego*”, ust. 15 we fragmencie „*wypożyczalniami sprzętu sportowego*”, ust. 16, 17, 18, 19 i 20 Załącznika do uchwały.

UZASADNIENIE

Rada Gminy Krośnice na sesji w dniu 24 czerwca 2015 r. podjęła uchwałę Nr VI/38/2015 w sprawie utworzenia Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przystań”, zwaną dalej uchwałą.

Przedmiotowa uchwała została przesłana pismem Przewodniczącego Rady Gminy Krośnice z dnia 30 czerwca 2015 r. nr RG.0004.27.2015 i wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 6 lipca 2015 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził podjęcie:

- § 6 we fragmencie „*po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego*” uchwały z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 i pkt 10 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 ze zm.);
- § 1 ust. 1-4 Załącznika do uchwały z istotnym naruszeniem art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.);
- § 7 ust. 12 we fragmencie „*prowadzenie działalności w zakresie wypożyczalni sprzętu sportowego i rekreacyjnego*”, ust. 15 we fragmencie „*wypożyczalniami sprzętu sportowego*”, ust. 16, 17, 18 i 19 Załącznika do uchwały z istotnym naruszeniem art. 9 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236 ze zm.);
- § 7 ust. 20 Załącznika do uchwały z istotnym naruszeniem art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 885 ze zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h) ustawy o samorządzie gminnym.

Organ Nadzoru wskazuje, że podstawą prawną uchwały jest art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h) ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych gminy, przekraczających zakres zwykłego zarządu, dotyczących tworzenia, likwidacji i reorganizacji przedsiębiorstw, zakładów i innych gminnych jednostek organizacyjnych oraz wyposażania ich w majątek.

Ponadto, podstawę prawną uchwały stanowi art. 12 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym tworząc jednostkę budżetową, organ, o którym mowa w ust. 1, nadaje jej statut, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej, oraz określa mienie przekazywane tej jednostce w zarząd.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Krośnice utworzyła z dniem 1 sierpnia 2015 r. jednostkę budżetową pod nazwą „Gminy Ośrodek Sportu i Rekreacji <Krośnicka Przystań>” (§ 1 uchwały). Rada Ośrodkowi statut, określając go w Załączniku do uchwały (§ 3 uchwały).

W § 6 uchwały Rada postanowiła, że uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przed wszystkim należy zauważyć, że badana uchwała jest aktem prawnym skierowanym do wewnątrz struktury organizacyjnej gminy. Jej treść koncentruje się na kwestiach organizacyjnych nowo utworzonej jednostki budżetowej gminy. Uchwała jako akt kierownictwa wewnętrznego wiąże jedynie wskazane w nim podmioty w ramach struktury wewnętrznej.

W związku z powyższym, w ocenie Organu Nadzoru niedopuszczalne jest skierowanie badanego aktu do publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym jak uczyniono to w § 6 uchwały. Przepis art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych zawiera bowiem katalog aktów prawnych podlegających publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. W badanym przypadku publikacja wskazanej uchwały byłaby uzasadniona jedynie wtedy, gdy obowiązek ogłoszenia wynikałby z przepisu szczególnego (art. 13 pkt 10 ustawy) albo uchwała stanowiłaby akt prawa miejscowego (art. 13 pkt 2 ustawy).

Należy zatem stwierdzić, że nie istnieje przepis szczególny nakazujący publikację uchwał tego typu. Oznacza to, że ogłoszenie niniejszej uchwały w wojewódzkim dzienniku urzędowym nie jest możliwe w oparciu o art. 13 pkt 10 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Niniejsza uchwała nie jest też aktem prawa miejscowego, co uzasadniałoby publikację na mocy art. 13 pkt 2 wspomnianej ustawy. Zgodnie z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Aktem prawa miejscowego jest zatem akt, który został wydany na podstawie wyraźnej kompetencji ustawowej przez kompetentny organ. W ocenie Organu Nadzoru, przepisy prawa stanowiące podstawę podjęcia niniejszej uchwały nie dają podstaw do wydawania aktów prawa miejscowego. Nie określają one zakresu spraw przekazanych do uregulowania upoważnianemu organowi, jak również nie zawierają wytycznych dotyczących treści aktu.

W orzecznictwie sądów administracyjnych powszechnie przyjęto pogląd, że akt prawa miejscowego to taki akt, który zawiera co najmniej jedną normę o charakterze generalnym i abstrakcyjnym (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 lipca 2006 r. I OSK 669/2006 Lex Polonica nr 1116822). O generalności uchwały decyduje fakt określenia przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego adresata uchwały w sposób generalny. Natomiast abstrakcyjność przepisów uchwały to nic innego jak możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów. W przypadku organów gminy, wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach. Stosownie do stanowiska wyrażonego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 września 2008 r. (IV SA/Po 256/08), akt prawa miejscowego, będąc źródłem prawa powszechnie obowiązującego, musi zawierać wypowiedzi wyznaczające adresatom pewien sposób zachowania, tj. zawierać zakazy, nakazy lub uprawnienia. Ponadto, jak przyjęto w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 2005 r. (II OSK 134/05 ONSAiWSA 2006/5 poz. 137), akt prawa miejscowego powinien zawierać regulację praw i obowiązków podmiotów znajdujących się na zewnątrz administracji.

Statut Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji nie należy do żadnej z wskazanych kategorii aktów. Ośrodek nie jest „instytucją gminną” w rozumieniu art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym. Uchwała nie zawiera uregulowań, będących źródłem praw, czy obowiązków obywateli, usytuowanych poza strukturami gminnego aparatu administracji. Nie ulega zatem wątpliwości, że statut jest aktem prawa wewnętrznego, nie został objęty domniemaniem powszechnej znajomości prawa i związanym z nim obowiązkiem promulgacji. W rozpatrywanym przypadku brak również przepisu szczególnego, który mógłby stanowić podstawę opublikowania uchwały.

Powyższa argumentacja uzasadnia stwierdzenie nieważności § 6 uchwały we fragmencie „*po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego*”, który został podjęty z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 i 10 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

Następnie Rada Gminy Krośnice w **§ 1 ust. 1-4 Załącznika** do uchwały wskazała, że Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przystań” działa na podstawie wymienionych w tym przepisie ustaw.

W kontekście powyższych postanowień Statutu należy zauważyć, że zgodnie z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Przepisy rozdziału III Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego.

Ustanowiony w ustawie zasadniczej, zamknięty katalog źródeł prawa skonstruowany jest jednocześnie w oparciu o zasadę hierarchiczności. Z zasady tej wynika, że umocowanie do wydawania aktów niższego rzędu musi wynikać z aktów wyższego rzędu, przy czym przepisy zawarte w aktach niższego rzędu nie mogą naruszać przepisów zamieszczonych w aktach wyższego rzędu. Hierarchiczna budowa systemu źródeł prawa obliguje do przyjęcia dyrektywy interpretacyjnej, w myśl której, w razie kolizji między normami prawnymi,

przepisy prawa zawarte w akcie wyższego rzędu stosuje się przed przepisami prawa zawartymi w akcie niższego rzędu.

Postanowień § 1 ust. 1-4 Załącznika do uchwały nie da się pogodzić z obowiązującym hierarchicznym systemem źródeł prawa. Przepis wynikający z aktu stanowionego przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego na podstawie upoważnienia ustawowego nie może stanowić podstawy prawnej obowiązywania ustaw i rozporządzeń. Tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego rzędu. W przypadku, gdy zaistnieje stan faktyczny, którego rozstrzygnięcie może nastąpić zarówno na podstawie takiego aktu, jak i przepisów powszechnie obowiązujących, rozstrzygnięcie powinno nastąpić w oparciu o przepisy hierarchicznie wyższe (tak też Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 4 kwietnia 2012 r. – sygn. akt IV SA/Wr 81/12).

W związku z tym należy uznać, że kwestionowane w sentencji fragmenty analizowanego statutu – ustanawiające katalog ustaw, na podstawie których działa Gminny Ośrodek Sportu i Rekreacji – w sposób istotny naruszają prawo, co skutkuje koniecznością stwierdzenia ich nieważności.

Z kolei w § 7 Załącznika do uchwały Rada przyjęła podstawowe zadania Gminnego Ośrodka Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przystań”. Wśród nich wymieniono między innymi:

- prowadzenie działalności w zakresie wypożyczalni sprzętu sportowego i rekreacyjnego, prowadzenie pól namiotowych, ścieżek zdrowia, kąpielisk i lodowisk (ust. 12);
- zarządzanie kąpieliskami, wypożyczalniami sprzętu sportowego, administrowanie terenami przyplażowymi, rekreacyjnymi, polami namiotowymi i kampingowymi oraz parkingami (ust. 15);
- odpłatne udostępnianie obiektów sportowych klubom, stowarzyszeniom i innym organizacjom spoza gminy Krośnice w celu organizacji treningów, obozów sportowych i zgrupowań (ust. 16);
- wynajem obiektów dla firm i instytucji (ust. 17);
- wynajem części obiektów w celu prowadzenia działalności ściśle związanej z funkcją danego obiektu (ust. 18);
- prowadzenie punktów gastronomicznych i usługowych na terenie administrowanych obiektów (ust. 19).

Przepis art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych przyznaje radzie gminy kompetencję do określenia w statucie przedmiotu działalności jednostki budżetowej („*Jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności.*”). Kompetencja do kreowania zadań jednostki budżetowej jest dość szeroka, nie oznacza jednak zupełnej dowolności w jej stosowaniu. Należy pamiętać, że organy władzy publicznej, do których zaliczane są organy jednostek samorządu terytorialnego, zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, działają na podstawie i w granicach prawa. O ile jednostka ma swobodę działania zgodnie z zasadą, że co nie jest wyraźnie zabronione przez prawo jest dozwolone, to organy władzy publicznej mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia. (W. Skrzydło, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Zakamycze 2002, wyd. V). Przepis kompetencyjny powinien być więc odczytywany jako element całego systemu prawnego – z uwzględnieniem innych uregulowań dotyczących funkcjonowania samorządu terytorialnego.

Konstytucja RP w art. 166 ust. 1 upoważnia ustawodawcę do powierzenia jednostce samorządu terytorialnego realizacji jedynie takich zadań publicznych, które służą „zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej” (art. 166 ust. 1 Konstytucji RP), lub stanowią inne zadania publiczne wynikające „z uzasadnionych potrzeb państwa” (art. 166 ust. 2 Konstytucji RP). Rozwinięcie na poziomie ustawowym tych postanowień znajduje się w art. 7 ustawy o samorządzie gminnym, w którym wskazano przykładowy katalog spraw stanowiących zadania własne gminy.

Zgodnie z ustawową regulacją, zadania własne gminy obejmują sprawy z zakresu „kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych;” (art. 7 ust. 1 pkt 10). Te zadania – na mocy uchwały Rady – zostały powierzone do realizacji Gminnemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przystań”. Wśród postanowień Załącznika do uchwały znalazły się jednak również postanowienia odnoszące się do prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na: prowadzeniu działalności w zakresie wypożyczalni sprzętu sportowego i rekreacyjnego, zarządzaniu wypożyczalniami sprzętu sportowego, odpłatnym udostępnianiu obiektów sportowych klubom, stowarzyszeniom i innym organizacjom spoza gminy Krośnice w celu organizacji treningów, obozów sportowych i zgrupowań, wynajmie obiektów dla firm i instytucji, wynajmie części obiektów w celu prowadzenia działalności ściśle związanej z funkcją danego obiektu, a także prowadzeniu punktów gastronomicznych i usługowych na terenie administrowanych obiektów.

Wskazać należy, że możliwość prowadzenia działalności gospodarczej przez gminę jest uzależniona od charakteru tej działalności. Ustawa o samorządzie gminnym rozróżnia dwie sytuacje prowadzenia działalności gospodarczej – gdy działalność taka stanowiłaby realizację zadań użyteczności publicznej oraz, gdy działalność gospodarcza dotyczyłaby sfery poza zadaniami o charakterze użyteczności publicznej. Zadaniami o charakterze użyteczności publicznej są – zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym – zadania własne gminy, określone w art. 7 ust. 1, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych.

Definicja ustawowa nie wskazuje konkretnych działań, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako zadania o charakterze użyteczności publicznej. Interpretacja tego przepisu musi być więc dokonywana każdorazowo, w odniesieniu do konkretnego przypadku. Pomocne przy wykładni pojęcia zadań o charakterze użyteczności publicznej jest orzecznictwo sądowe – m. in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 maja 2011 roku wskazał, iż „*Wypowiedzi przedstawicieli doktryny dają podstawę do przyjęcia, że usługi te są powszechnie dostępne, z uwagi na ich publiczny charakter lub zagwarantowanie prawnie dostępu do nich wszystkim zainteresowanym podmiotom. Również potrzeby, które zaspokajają te usługi charakteryzowane są jako szczególne i kwalifikowane, bo związane z użytecznością publiczną i należące do kategorii elementarnych, absolutnych, podstawowych i powszechnie występujących w sferze infrastruktury technicznej lub społecznej. Cechy te sprawiają, że usługi, które czynią im zadość muszą być zawsze wykonywane w sposób bieżący i nieprzerwany. Działalność podmiotów świadczących te usługi może być odpłatna, czy zarobkowa, ale nie jest bezpośrednio nastawiona na osiągnięcie zysku.*” (sygn. akt III CZP 22/11).

Jako przykład zadań o charakterze użyteczności publicznej można więc wskazać działania mające na celu utrzymywanie, remonty i budowę dróg, związane z zaopatrzeniem w wodę czy kanalizację, dotyczące ścieków komunalnych, wysypisk i utylizacji odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię cieplną, organizację lokalnego transportu zbiorowego,

komunalnego budownictwa mieszkaniowego czy cmentarzy komunalnych. Z tego przykładowego wyliczenia można wywnioskować, iż zadania mające charakter użyteczności publicznej są szczególną kategorią zadań gminy, które zaspokajają podstawowe i zarazem fundamentalne potrzeby wspólnoty lokalnej.

Zdaniem Organu Nadzoru do tej kategorii nie można zakwalifikować wymienionych w § 7 ust. 12 we fragmencie „*prowadzenie działalności w zakresie wypożyczalni sprzętu sportowego i rekreacyjnego*”, ust. 15 we fragmencie „*wypożyczalniami sprzętu sportowego*”, ust. 16, 17, 18 i 19 Załącznika do uchwały poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej. Ich charakter jest ukierunkowany na inny cel niż zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty lokalnej.

Wskazane działalności pomimo, że mogą stanowić ważne gałęzie gospodarki lokalnej, nie mogą być uznane za niezbędne dla zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy. Opisanе rodzaje działalności należy zakwalifikować jako wykraczające poza zadania o charakterze użyteczności publicznej. Możliwość ich prowadzenia dopuszcza artykuł 9 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym – „*Gmina oraz inna gminna osoba prawna może prowadzić działalność gospodarczą wykraczającą poza zadania o charakterze użyteczności publicznej wyłącznie w przypadkach określonych w odrębnej ustawie*”. Za taką nie można uznać ustawy o sporcie. Dlatego też jedyną możliwością prowadzenia opisanych działalności wynika z art. 10 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej określającej przesłanki, które muszą zostać kumulatywnie spełnione, aby gmina mogła prowadzić działalność gospodarczą wykraczającą poza zadania o charakterze użyteczności publicznej.

Możliwość prowadzenia określonej działalności gospodarczej musiałaby w takim przypadku być poprzedzona analizą rynku lokalnego, która wykaze, iż istnieją na nim niezaspokojone potrzeby wspólnoty samorządowej, natomiast występujące w gminie bezrobocie w znacznym stopniu wpływa ujemnie na poziom życia wspólnoty samorządowej, a zastosowanie innych działań i wynikających z obowiązujących przepisów środków prawnych nie doprowadziło do aktywizacji gospodarczej, a w szczególności do znacznego ożywienia rynku lokalnego lub trwałego ograniczenia bezrobocia.

Dopiero po łącznym spełnieniu tych warunków gmina mogłaby rozpocząć prowadzenie działalności gospodarczej poza sferą użyteczności publicznej. Przepis art. 10 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej wskazuje, że „*Poza sferą użyteczności publicznej gmina może tworzyć spółki prawa handlowego i przystępować do nich (...)*”. Nawet, gdy łącznie zostaną więc spełnione powyższe przesłanki – prowadzenie działalności gospodarczej poza sferą użyteczności publicznej możliwe jest tylko w dwóch formach prawnych – poprzez stworzenie spółki prawa handlowego lub przystąpienie do niej.

W analizowanej uchwale Rada powierzyła natomiast prowadzenie opisanej w § 7 ust. 12 we fragmencie „*prowadzenie działalności w zakresie wypożyczalni sprzętu sportowego i rekreacyjnego*”, ust. 15 we fragmencie „*wypożyczalniami sprzętu sportowego*”, ust. 16, 17, 18 i 19 Załącznika do uchwały działalności gospodarczej Gminnemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przystań”, który jest jednostką budżetową. Gmina nie może prowadzić działalności gospodarczej wykraczającej poza sferę użyteczności publicznej w takiej formie prawnej. Z tego względu kwestionowane regulacje uchwały stanowią istotne naruszenie art. 9 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej.

Następnie Rada Gminy Krośnice w § 7 ust. 20 Załącznika do uchwały wskazała, że do podstawowych zadań Ośrodka należy „wykonywanie innych zadań powierzonych przez Wójta Gminy Krośnice”.

Tymczasem trzeba zauważyć, że zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych „jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności.” Jak stwierdza zaś art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 powołanej ustawy, gminne jednostki budżetowe tworzą organy stanowiące tych jednostek, które nadają im jednocześnie statut, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej.

Ustawa o samorządzie gminnym stwierdza zaś, że podjęcie uchwały w sprawie tworzenia, likwidacji i reorganizacji przedsiębiorstw, zakładów i innych gminnych jednostek organizacyjnych oraz wyposażania ich w majątek należy do wyłącznej właściwości rady gminy (art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy o samorządzie gminnym). Ustawodawca zastrzegł zatem, że o przedmiocie działalności gminnej jednostki organizacyjnej – jednostki budżetowej decyduje organ stanowiący gminy w drodze nadanego przez siebie statutu tej jednostki.

Dopuszczenie zatem możliwości powierzenia takiej jednostce do realizacji innych zadań, nie wymienionych w statucie i w innym trybie niż zmiana statutu tej jednostki, musi zostać uznane za działanie naruszające obowiązujący porządek prawny (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 maja 2011 r., III SA/Wr 110/11). W konsekwencji należy stwierdzić nieważność § 7 ust. 20 Załącznika do uchwały, jako umożliwiającego powierzenie Gminnego Ośrodkowi Sportu i Rekreacji „Krośnicka Przyszań”, przez Wójta Gminy Krośnice, wykonywania innych zadań, niż przewidziane w przyjętym statucie.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WZ. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

Joanna Bronowicka
WICEWOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

